



10 GRZ 02

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: ziektekostenverzekeraar van de bestuurder van een fiets;

en

Partij B: verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA-verzekerd.

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen. De commissie heeft vastgesteld dat beide partijen aangesloten zijn bij het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars, en dat de contactpersonen van beide partijen onderling hun standpunten hebben uitgewisseld.

Feitelijke gegevens

De verzekerde van partij A reed in 2007 per fiets vanuit de Hondemotseweg de kruising met de Nieuwe Deventerweg te Raalte op. Het was donker en regenachtig en langs de kruising bevond zich geen straatverlichting. De verzekerde van partij A voerde geen verlichting en droeg donkere kleding. Bovendien was hij onder invloed van alcohol. De verzekerde van partij B reed op de voorrangsweg Nieuwe Deventerweg en kwam daarbij in botsing met de verzekerde van partij B, die daardoor letsel heeft opgelopen.

Stellingname van partijen

Partij A heeft een regresvordering ingediend bij partij B voor de gemaakte ziektekosten maar meent echter dat beide verzekerden een verkeersfout hebben gemaakt. Partij A stelt dat overmacht enkel van toepassing is wanneer de bestuurder geen enkel verwijt gemaakt kan worden waarbij eventuele fouten van andere weggebruikers alleen van belang zijn indien zij voor de bestuurder zo onwaarschijnlijk waren dat deze bij het bepalen van zijn verkeersgedrag met die mogelijkheid geen rekening hoefde te houden. Nu het ongeval bij een kruising is gebeurd, had de verzekerde van partij B er rekening mee moeten houden dat er verkeer kon oversteken.

Partij B stelt dat er in deze zaak geen convenantverplichting is, nu de verzekerde van partij A zonder verlichting en met donkere kleding vanuit een zijweg de kruising kwam opgefietst en daarbij geen voorrang verleende aan de verzekerde van partij B. De verzekerde van partij B handelde daarmee bewust roekeloos en daarom is de verdeling van de schade onderworpen aan de algemene regels van 6:101 BW. De causale verdeling zou in dit verband uitkomen op een volledige aansprakelijkheid van de verzekerde van partij B.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft van de ongevalsituatie een beeld gekregen door het aanrijdingformulier, de registratieset van de politie en de getuigenverklaring. De commissie stelt vast dat partijen het eens zijn over de toedracht van het ongeval.



De commissie stelt voorts vast dat voor een succesvol beroep op overmacht moet worden aangetoond dat de verzekerde van partij B geen enkel verwijt valt te maken. De verzekerde van partij A stak zonder verlichting en met donkere kleding aan het kruispunt over zonder voorrang te verlenen aan de voor hem van rechtskomende verzekerde van partij B. De commissie stelt hiermee een verkeersfout aan de zijde van de verzekerde van partij A vast. De verzekerde van partij B heeft echter niet volledig verwijtloos gereden. Omdat hij een kruising naderde had hij rekening moeten houden met overstekend verkeer en had hij zijn snelheid aan de situatie moeten aanpassen.

Het beroep op het arrest van de Hoge Raad van 30 maart 2007 (RvdW 2007, 358) wordt door de commissie niet als voldoende beschouwd om het convenant terzijde te schuiven. Het betreft in dit arrest een andere casus, waarbij de voetganger zonder op te letten zich langere tijd op de rijbaan

bevond. In de onderhavige casus zijn de omstandigheden echter anders: weliswaar had de verzekerde van partij A gedronken en verleende hij geen voorrang terwijl hij slecht zichtbaar was, maar de commissie merkt deze omstandigheden niet aan als opzet of aan opzet grenzende roekeloosheid bij het deelnemen aan het verkeer, mede omdat deze omstandigheden op zichzelf niet de enkele oorzaak van het ongeval vormen.

Nu de verzekerde van partij B nagelaten heeft zijn snelheid aan te passen bij het naderen van de kruising waar het ongeval gebeurde, kan niet met succes worden gesteld dat er sprake aan zijn zijde is van verwijtloos rijden. Er is hier aan de zijde van de verzekerde van partij B sprake van een verkeersfout. In artikel 3 van het Convenant Regres Zorgverzekeraars/Aansprakelijkheidsverzekeraars staat dat 40% van de schade vergoed dient te worden indien het ongeval te wijten is aan fouten van beide betrokken partijen. De commissie is daarom van oordeel dat partij B 40% van de regresvordering dient te betalen aan partij A.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 40% van de regresvordering dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 17 augustus 2010 door mr. J.G.J. Rinkes, mr. E.B.M. Denters en mr. J. de Boer, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mw. mr. A.M.G. Keppel
secretaris